

خبر

آغاز مرحله دوم طرح تابستانی راهور

شرق: رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی ناجا از اجرای مرحله دوم رزمایش تعطیلات تابستان ۸۹ خبر داد و گفت: مرحله دوم طرح تابستانی راهور از روز چهارشنبه با حضور ۲۰۰ هزار نیروی پلیس و امدادی در قالب‌های مختلف گشتی، پایگاه‌ها، ایستگاه‌ها و… در کشور اجرا می‌شود. سردار اسکندر مومنی دیروز در مراسم آغاز مرحله دوم رزمایش تعطیلات تابستان ۸۹ اظهار کرد: با توجه به نزدیک شدن به پایان ماه مبارک رمضان، پیش‌بینی می‌شود حجم سفرهای برون‌شهری افزایش یابد که در این راستا مأموران پلیس راهنمایی و رانندگی با همکاری دستگاه‌های دیگر امدادی، آماده خدمت‌رسانی به منظور کاهش تلفات حوادث جاده‌ای به اینگونه مرحله اول این طرح در ۲۱ خردادماه سال جاری آغاز شد، افزود: در مرحله دوم این طرح با حضور دستگاه‌های مختلف امدادی از روز چهارشنبه آغاز شده است، در این مرحله از طرح، تدبیر بلاغی و مصوبه ۲۵ کمیسیون عملیاتی ترافیک نیز اجرا می‌شود. وی با اشاره به اینکه ۱۸ هزار نیرو از پلیس راه در اجرای این طرح به کار گرفته می‌شوند، افزود: ۳۲۱ ایستگاه پلیس راه، ۸۶۰ مراقب راه، ۲۴۰ پاسگاه جاده‌ای و ۱۵۹ نفر نیز در قالب تیم‌های محسوس پلیس به کار گرفته می‌شوند. به گفته وی، طی پنج‌ماهه اسال ۳۴۹ هزار و ۵۶۹ خودرو توقیف و ۲۵ هزار و ۱۲۵ گواهینامه نیز ضبط شد، همچنین در این مدت هفت هزار و ۴۵۶ گواهینامه توسط مأموران پلیس راهنمایی و رانندگی باطل شد، این در حالی است که سهم موتورسیکلت‌های توقیف‌شده در این مدت ۱۱۰ هزار و ۶۸۰ فقره بود. فرمانده پلیس راه ناجا ادامه داد: در این مدت ۲۱ هزار و ۱۵۶ مورد تست سلامت از رانندگان گرفته شد و در مجموع سه میلیون و ۹۲۰ هزار و ۷۳۸ مورد تخلف حادثه‌ساز از سوی مأموران پلیس راهنمایی و رانندگی ثبت و ضبط شد. به گفته وی سهم ناوگان باربری در این مدت ۲۵۵ هزار و ۱۴۸ مورد تخلف بوده و همچنین یک میلیون و ۳۵۴ هزار و ۹۲۸ مورد تخلف در راه‌های روستایی انجام شد، این در حالی است که یک میلیون و ۸۴ هزار و ۴۲۹ مورد تخلف توسط گشت‌های نامحسوس اعمال قانون شد و ۴۲ هزار و ۴۲۰ خودرو متخلف هم توسط این گشت‌ها متوقف شد. بیگی اضافه کرد: ۴۲۳ هزار و ۳۹۶ مورد تخلف نیز توسط دوربین‌های راهنمایی و رانندگی در جاده‌های کشور ثبت شد.

جوابیه

شهرداری منطقه ۲۲ تهران در پاسخ به دو مطلب «ساخت دریاچه مصنوعی در غرب تهران توجهی ندارد» در صفحه ۹ شماره ۱۰۴۸ مورخ ۸۹/۶/۶ و «احداث بزرگ‌ترین دریاچه خاورمیانه در چیتگر و چند سوا» در صفحه ۱۷ شماره ۱۰۴۹ مورخ ۸۹/۶/۶ جوبایی به دفتر روزنامه فرستاده است. در این جوابیه آمده است: ۱- «مطالعات فاز یک پروژه دریاچه مصنوعی چیتگر از سال ۱۳۸۰ توسط شرکت مشاور جهاد تحقیقات آب و انرژی آغاز گردیده و مطالعات تکمیلی و فاز دوم پروژه از نیمه دوم سال ۱۳۸۶ شروع شده و در سال ۱۳۸۷ به اتمام رسیده است. ۲- هدف اصلی پروژه دریاچه مصنوعی ایجاد یک مکان تفریحی، تفرجگاهی و رفاهی می‌باشد.۳- یکی از اهداف تکمیلی پروژه دریاچه چیتگر استفاده بهینه‌از منابع آب سیلاب‌های مزاد رودخانه کن در طرح تغذیه مصنوعی سفره‌های آب زیرزمینی آبخوان دشت تهران می‌باشد.۴- در مطالعات تکمیل طرح فوق علاوه بر انجام مطالعات اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی –هوشناسی-هیدرولوژی-زمین‌شناسی مهندسی-لرزه‌خیزی-منابع قرضه-ژئوتکنیکی-هیدرولیکی-بهربرداری و نگهداری، بررسی منابع مختلف تامین آب دریاچه از نظر کمی و کیفی و همچنین بررسی آثار زیست‌محیطی پروژه به طور مفصل مورد بررسی قرار گرفته است.۵- در مطالعات تامین آب دریاچه منابع مختلفی منجمله آب‌های زیرزمینی- رودخانه درواز-د روان‌های سطحی منطقه شهری- رواناب حوضه‌های میانی- پساب‌های تصفیه شده منطقه شهری و رودخانه کن مورد بررسی قرار گرفته و ملاحظه گردیده است که تامین آب مورد نیاز حجم مخزن از رودخانه کن جزء گزینه برتر پروژه بوده و تاثیر منفی در عملکرد کلی رودخانه نخواهد داشت.۶- با بررسی آمار هیدرولوژی ۳۳ساله رودخانه کن در زمان‌های پربای و کم‌بای (تورمه‌های خشکسالی) و متوسط آبی، منابع آب رودخانه کن با در نظر گرفتن حقابه‌های کشاورزی و زیست‌محیطی رودخانه مورد بررسی قرار گرفته است، لذا برداشت آب از رودخانه کن در فصول سیلابی سال ظرف مدت حدود دو سال انجام خواهد گرفت، سپس آب مورد نیاز سالیانه جهت بهره‌برداری دریاچه معادل نصف حجم دریاچه (پنج میلیون مترمکعب) می‌باشد که آب ورودی به دریاچه پس از مصرف سالیانه جهت تسخیر و سرکولاسیون مجدداً توسط کانالی به مسیل کن برگشت داده شده و وارد سفره آب دشت تهران خواهد شد. در شرایط فعلی در فصل‌های سیلابی بخشی از آب مزاد رودخانه کن بدون استفاده مناسب از حوضه مورد نظر خارج گردیده و معادل دو برابر ظرفیت مخزن به صورت آب سطحی در پایین‌دست رودخانه خارج می‌شود.۷- ازبیلی پیامدهای زیست‌محیطی در برنامه‌ریزی‌های پروژه‌هایی از مهم‌ترین مسائلی است که باید به آن توجه و دقت کافی بشود.این ارزیابی‌ها در ابتدا برای بهبود برنامه‌ریزی‌های توسعه عمرانی کشور در راستای توسعه پایدار و در مرحله بعدی جهت جلوگیری از خسارات غیرقابل جبران زیست‌محیطی می‌باشد. ارزیابی به ما این امکان را می‌دهد که طبق ارزیابی‌های دقیق انجام‌شده نسبت به پیشگیری خطرات بعدی زیست‌محیطی اقدام نماییم.۸- ارزیابی زیست‌محیطی خود یک روش مدیریتی مناسب برای ارتقای وضعیت محیط زیست به حساب می‌آید مدیریتی مبتنی بر دستورالعمل‌های اجرایی مفید که ماتریس‌های مربوط به اثرگذاری مثبت و منفی اجرای پروژه دریاچه (پنج میلیون مترمکعب و فرست‌تخصیصی شده و نهایتاً امتیاز مربوط به اجرای پروژه، بیشتر از عدم اجرای آن ارزیابی گردیده و مطالعات مذکور در قالب گزارشی بالغ بر ۳۰۰ صفحه جزء اسناد پروژه موجود می‌باشد.۹- جمع‌بندی نهایی مبنی بر اینکه آب مورد نیاز دریاچه چیتگر در فصول سیلابی رودخانه کن که استفاده چندانی از آن نمی‌شود، برداشت می‌گردد و پس از ذخیره در دریاچه و استفاده بهینه از آن در ایجاد یک محیط تفرجگاهی مجدداً به همان منبع اصلی با یعنی تغذیه سفره آبخوان برمی‌گردد. این موضوع ایده‌مهم در تزییق سفره‌های زیرزمینی بوده و فرصت انحصاری برای شهر تهران به شمار می‌رود، شایان ذکر است در طول یک سال گذشته با تشکیل کمیته فنی مرکب از کارشناسان امور آب تهران، مهندسین مشاور و متخصصین شهرداری تهران جزئیات مطالعات و گزارشات فنی پروژه به دقت بررسی و کلیه گزرائی‌های موجود مدنظر قرار گرفته است.»

در میان بی‌خبری تمامی مسوولان مربوطه، برای دومین بار از سال گذشته تا امسال، کوه دماوند مورد تعرض جاده‌سازان غیرقانونی قرار گرفت. این جاده که در ارتفاع چهار هزار و ۳۰۰ متری و از یکی از بکرترین پناهگاه‌های حیات وحش دماوند در حال ساخت است، تاکنون و با پیشرفت ۱۰ کیلومتری، بخش وسیعی از یخچال‌های طبیعی این منطقه را نابود کرده است. این جاده‌سازی در دماوند در حالی انجام می‌شود که این کوه، چندسالی است که در فهرست میراث ملی ثبت شده است و از ارتفاع شخصی به بعد، کسی حق عملیات ساخت‌وساز ندارد. نکته جالب توجه این است که نه‌تنها مسوولان منابع طبیعی، محیط زیست و فدراسیون کوهنوردی از این عملیات جاده‌سازی بی‌اطلاع‌اند که شورای شهر رینه نیز مجوزی برای این اقدام صادر نکرده است و البته مهم‌تر از آن اینکه فردی که اقدام به ساخت جاده به شکل غیرقانونی در این منطقه کرده‌است، پیش از این نیز به شکل غیرقانونی پناهگاهی در دماوند ساخته بود و در حال حاضر هم به راحتی و بدون هیچ گونه مزاحمتی به اقدامات غیرقانونی خود ادامه می‌دهد. «علی‌محمد ساریخانی» رئیس کمیته پناهگاه‌های فدراسیون کوهنوردی به سبزیرس گفت: «چند روز پیش ما متوجه ساخت یک جاده از یال غربی به سمت یال جنوبی شدیم. این جاده از پناهگاه سیمرج در جبهه غربی به سمت بارگاه سوم در جبهه جنوبی کشیده شده است.» او با تأکید بر غیرقانونی بودن این عملیات گفت: این جاده بیش از ۱۰ کیلومتر از طبیعت دماوند را نابود کرده است. ساریخانی با تأکید بر اینکه ساخت پناهگاه سیمرج در ارتفاع چهار هزارو ۱۵۰ متری در سال‌های گذشته هم غیرقانونی بوده است، گفت: «این جاده هم توسط همین فرد سازنده این پناهگاه کشیده شده است.» او با تأکید بر اینکه هیچ نیازی به کشیدن جاده از یال غربی به یال جنوبی نیست، گفت: «فدراسیون کوهنوردی با همراه اول هماهنگی‌های لازم را انجام داده است. او با اعلام اینکه فدراسیون کوهنوردی مخالفت خود را با ساخت این جاده اعلام کرده است، گفت: «این

کار کاملاً غیرقانونی است و فدراسیون مخالف ساخت این جاده است. برای همین تمام چهار جبهه کوه تحت پوشش قرار دارد و هیچ نیازی هم به این جاده نیست.» منطقه بوم، تنگل چال و وزان یال‌های مورد دستبرد این گروه راه‌سازی است که تاکنون منطقه شکارگاه را شکافته و بخشی از مسیر ۱۰ کیلومتری را زیرسازی کرده‌اند. گفته می‌شود اگر جلوی فعالیت غیرقانونی این گروه گرفته نشود آخرین پناهگاه حیات وحش دماوند نیز از دست می‌رود. **راه‌سازی مشکوک** اما بعضی از فعالان محیط زیست و کوهنوردی معتقدند ساخت این جاده با چنین شرایطی و در چنین ارتفاعی مشکوک است. «حسین عبیری‌گلپایگانی» فعال محیط زیست به «شرق» گفت: «این راه‌سازی اقدام مشکوکی است، اگر این راه برای دسترسی به مثلاً یک معدن بود و توجیه اقتصادی داشت، مشکوک نبود اما در شرایطی که به نظر نمی‌رسد چنین موردی وجود داشته



باشد و جاده هم صرفاً یک جاده مالروست، موضوع را کمی مشکوک می‌کند.» او با انتقاد از شرایط کنونی کوه‌های ایران گفت: «وضعیت کوه‌های ایران باید مشخص شود. باید مشخص شود چه کسی در مورد کوه‌ها مسوول است.» به گفته او، تعدادی از فعالان محیط زیست دیروز با مسوولان مختلف بخشداری، منابع طبیعی و فدراسیون تماس گرفته‌اند اما هیچ‌کس در جریان موضوع نبوده است و در این میان فردی با ۲۰ کارگر افغانی به راحتی و بدون اینکه کسی از او توضیحی بخواهد، در دماوند جاده می‌سازد.

تخریب یکی از بکر ترین نقاط دماوند با ساخت جاده همگان در مورد اینکه ساخت این جاده غیرقانونی است توافق دارند، با این حال تاکنون هیچ اقدامی انجام نشده و با وجودی که برای نخستین بار شورای شهر رینه در این مورد خبر داده است، در چند روز گذشته به راحتی ۱۰ کیلومتر جاده ساخته شده و یکی از بکرترین

۲۰ کارگر در ارتفاع چهار هزار و ۳۰۰ متری دماوند جاده می‌سازند

تعرض به آخرین پناهگاه حیات وحش دماوند

نگار حسینی

نقاط دماوند را تخریب کرده است. «جلال مومنی» یکی از محیط‌بانان دماوند با اشاره به اینکه نیمی از کارهای جاده در این منطقه انجام شده است، گفت: «این جاده در یکی از بکرترین نقاط دماوند احداث شده است، در حالی که احداث جاده در این مسیر کاملاً غیرقانونی است.» او گفت: «این جاده در منطقه حفاظت‌شده لار قرار دارد و ساخت آن کاملاً غیرقانونی است.» او در مورد پناهگاه سیمرج که در منطقه حفاظت‌شده قرار دارد، گفت: «این پناهگاه در سال ۱۳۷۳در منطقه حفاظت‌شده لار و ارتفاع بالای چهار هزار متر ساخته شد.» این محیط‌بان رینه با تأکید بر اینکه هرگونه ساخت و ساز در بالای چهار هزار متر ممنوع است، گفت: «شورای رینه هم با ساخت این جاده مخالف است و به زودی جلوی ساخت این جاده گرفته خواهد شد.»

اما ساخت جاده جدید در دماوند در حالی انجام می‌شود که در حال حاضر دماوند با معضل زباله مواجه است و فعالان زیست معتقدند کل کمربندی در ارتفاع چهار هزار متری دماوند تبدیل به زباله‌دانی شده است و سیستم کوهنوردی کوه را هم به هم زده است. محیط‌بانان منطقه درباره وضعیت حیات وحش این منطقه حفاظت‌شده می‌گویند کل و بز یا قوچ و میش در داخل این زباله‌ها می‌چرخند و پلاستیک می‌خورند، یکی از آنها حتی چند بار شاهد تلف شدن حیوانات به دلیل خوردن زباله بوده است.

جاده‌ای برای مرگ کوهنوردان

اما جدا از اینکه این جاده غیرقانونی و مشکوک است، خطرناک هم هست. «جلال مومنی» در مورد خطرات این مسیر گفت: «این جاده در مسیر ریزش سنگ است و چند سال پیش هم چند کوهنورد همدانی در این مسیر در اثر ریزش از بین رفتند.» ساریخانی رئیس کمیته پناهگاه‌های فدراسیون کوهنوردی هم مسیر این جاده را بسیار پرخطر دانست و گفت: «این جاده در کمی مسیر بسیار خطرناک برای عبور کوهنوردان و قاطر کشیده شده اما غیر از مرگ کوهنورد هیچ فایده دیگری ندارد.»

در پی مطرح شدن استیضاح وزیر آموزش و پرورش، رئیس کمیسیون آموزش مجلس در گفت‌وگو با «شرق»:

«حاجی بابایی» انتظارات مجلس را برآورده نکرد

زهرا جعفرزاده

او هم وعده استخدام ۲۶ هزار حق التدریسی را داد. این بی‌برنامگی در استخدام انتقاد نمایندگان را برانگیخت. با افزایش تعداد منتقدان به مدیریت این وزیر، حاجی‌بابایی باید به تدریج خود را برای پاسخگویی به وعده‌هایی که ۹ ماه پیش اعلام کرده بود، آماده کند.

علی عباسپورتهرانی رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی است اما از جزئیات ماجرای استیضاح حاجی‌بابایی وزیر آموزش و پرورش اظهار بی‌اطلاعی کرد و به «شرق» گفت: «من اطلاع زیادی از موضوع استیضاح حاجی‌بابایی ندارم، اما به نظر می‌رسد تعدادی از نمایندگان نسبت به عملکرد وزیر آموزش و پرورش اعتراض دارند که از آن جمله می‌توان به اجرای قانون استخدام حق التدریسی‌ها و اولویت استخدام آنها و به کارگیری ۴۰ هزار معلم از طریق برگزاری آزمون، اشاره کرد.» او در عین حال که از تعداد امضاکندندگان استیضاح حاجی‌بابایی اعلام شد و جای خود را به علی‌احمدی داد. علی‌احمدی وزیر سابق آموزش و پرورش اقدامات خوبی در وزارتخانه انجام داد اما برخی از برنامه‌هایش مانند طرح ساماندهی ۱ و ۸ مشکلاتی برای نیروی انسانی، مدرسه‌ها،گرددش کار و… ایجاد کرد که با اعتراض نمایندگان مواجه شد، با این حال با پایان عمر دولت‌نهم، او از کابینه جدید کنار گذاشته شد.»

به گفته رئیس کمیسیون آموزش مجلس، حاجی‌بابایی

اقدامات مثبتی در آموزش و پرورش انجام داده است، اما برخی اقداماتش منفی بود که مورد اعتراض نمایندگان قرار گرفت. عباسپور درباره موافقت یا عدم موافقت با استیضاح وزیر آموزش و پرورش نظر صریحی نداد: «می‌توانم بگویم که هم‌کنون زمان مناسبی برای استیضاح حاجی‌بابایی هست یا خیر، کل ماجرا این است که تعدادی از نمایندگان به اقدامات این وزیر معترض بوده و خواستار پاسخگویی هستند.» رئیس کمیسیون آموزش درباره نبود یک خط‌مشی یکسان در آموزش و پرورش در چند سال گذشته با توجه به جابه‌جایی بی‌درپی وزرا گفت: «پس از دستور رهبری برای ایجاد تحول بنیادین در آموزش و پرورش، موضوع به شورای عالی انقلاب فرهنگی واگذار شد اما اکنون بیش از سه سال از آن زمان می‌گذرد بدون اینکه اتفاقی صورت گیرد.»

او ادامه داد: «چنانچه سیاست‌های کلان آموزش و پرورش در بعد اقتصادی، نیروی انسانی و سیستم آموزشی ضابطه‌مند و قانونمند شود و این موضوعات به بخش‌های بالادستی و فرادولتی واگذار شده و به صورت قانون در مجلس تصویب شود، دیگر این همه به هم ریختگی در آموزش و پرورش ایجاد نمی‌شود.» به گفته عباسپور، چنانچه قوانین بر اساس تحول بنیادین تصویب شود، آموزش و پرورش دیگر مستقل از سلیقه مدیران اداره می‌شود.

تاکید بر اینکه این شواهد نشان می‌دهد «سازماندهی برای انحلال شورای شهر اهواز وجود دارد»، اضافه کرد: «در صورتی که اعضای شورای شهر تخلفی کردند باید این تخلف در مسیر قانونی و با نظارت مراکز قانونی بررسی شود و با توجه به اینکه اعضای شورا هر یک بستگان و قومیتی دارند، این اقدامات باعث ایجاد تنش و تحریک احساسات مردم اهواز می‌شود.» وی در مورد اینکه چرا تاکنون از سوی هیچ مرجع رسمی علت اصلی سلب عضویت اعضای شورای شهر اهواز اعلام نشده و برخی شایعات مبنی بر تخلف مالی یا استیضاح شهردار به عنوان دلیل این سلب عنوان شده، تأکید کرد: «اطلاعی در مورد این موضوع ندارم ولی گمان نمی‌کنم سلب عضویت ربطی به بحث تغییر شهردار داشته باشد.» وی در مورد مسیر قانونی رسیدگی به اعتراض اعضای شورای شهر اهواز به حکم سلب عضویت توضیح داد: «اعضای سلب عضویت‌شده ۲۰ روز فرصت دارند تا به رای صادره در هیات حل اختلاف استان اعتراض کنند و این اعتراض به شورای حل اختلاف مرکزی در تهران که مشکل به ۹ نفر است، ارجاع می‌شود. اگر این رای تأیید شد آخرین نهاد رسیدگی به اعتراض اعضای دیوان عدالت اداری است.» عضو هیات مرکزی حل اختلاف شوراهای کشور تأکید کرد: «اعضای شورای شهر اهواز تا زمان تأیید سلب عضویت در هیات حل اختلاف مرکزی همچنان عضو شورای شهر هستند و سلب عضویت زمانی تحقق پیدا می‌کند که در شورای حل اختلاف مرکزی سلب عضویت شوند که در این صورت اعضای علی‌البدل جایگزین آنها می‌شوند.»

گزارش

توسعه صنعت گردشگری ایران از ادعا تا واقعیت

مهر: رئیس سازمان میراث فرهنگی در حالی از رکورددار شدن و رشد سه درصدی گردشگری ایران تا پایان سال ۲۰۱۰ خبر داده که پیش‌بینی کارشناسان حاکی از تراز منفی گردشگری و فاصله معنادار آن با سند چشم‌انداز مبنی بر ورود ۲۰ میلیون گردشگر تا سال ۱۴۰۴ است. رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری به تازگی آخرین آماری را که سازمان شورای جهانی جهانگردی درباره صنعت گردشگری کشورها منتشر کرده مبنای ارزیابی خود قرار داده و گفته است بر اساس این آمار می‌توان رشد هشت‌برابری گردشگری ایران را در مقایسه با سایر کشورهای جهان تا پایان سال ۲۰۱۰ پیش‌بینی کرد. حمید بقایی مدعی است با برنامهریزی‌های انجام‌شده، ایران در جذب گردشگر در مقایسه با سال‌های گذشته تا سال ۲۰۱۰ رکورددار خواهد شد. در این میان پرسشی که برای کارشناسان در پی این اظهارنظر مطرح شده این است که این میزان رشد پیش‌بینی‌شده برای گردشگری ایران چقدر با اهداف پیش‌بینی‌شده در سند چشم‌انداز ۱۰ساله کشور منطبق است. سازمان شورای جهانی جهانگردی در آخرین آمار خود وضعیت گردشگری کشورها را از سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ پیش‌بینی کرده‌است. بنابر این گزارش، ایران تا سال ۲۰۱۰ رشد ۲/۹درصدی را در صنعت گردشگری، خواهد داشت. نگاه خوشبینانه رئیس سازمان میراث فرهنگی در حالی است که بر اساس همین گزارش پیش‌بینی می‌شود وضعیت گردشگری ایران تا سال ۲۰۲۰ از رکود مواجه شود. اردشیر اروچی کارشناس برنامه‌ریزی فرهنگی و گردشگری در این باره می‌گوید: سازمان میراث فرهنگی آمار مربوط به تعداد گردشگران ورودی به کشور را بیش از دو میلیون نفر در سال ۸۸ اعلام کرده است اما طبق سند چشم‌انداز ۱۰ساله گردشگری ایران باید ۲۰ میلیون گردشگر خارجی تا سال ۱۴۰۴ هجری شمسی و ۲۰۲۵ میلادی داشته باشد. وی ادامه می‌دهد: باید طبق سند چشم‌انداز سهم ایران از درآمد گردشگری جهانی از ۰/۷ درصد در سال ۸۳ به دو درصد در سال ۱۴۰۴ برسد به گونه‌ای که ایران در سال ۱۴۰۴ سالاانه نزدیک به ۲۵ میلیارد دلار از محل گردشگر ورودی درآمد کسب کند. اروچی در تحلیل آماری خود از ورود گردشگران به ایران با بیان اینکه تراز ورود و خروج گردشگران ایرانی متناسب نیست، می‌گوید: رشد منفی ۸/۷ درصد گردشگران ورودی در مقابل رشد مثبت ۶/۸ درصد گردشگران خروجی از کشور در پایان نیمه اول سال ۱۳۸۸ باعث شده تفاوت رشد گردشگران ورودی و خروجی کشور به ۱۵/۵ درصد برسد. این کارشناس برنامه‌ریزی ادامه می‌دهد: ادامه این وضعیت برای کشور چه به لحاظ فرهنگی و چه به لحاظ اقتصادی اعلام خطر است چون به لحاظ فرهنگی در نیمه اول سال ۸۸ تأثیرگذاری کشورهای خارجی بر گردشگران ایرانی هفت برابر تأثیرگذاری کشور ایران روی گردشگران خارجی است و به لحاظ اقتصادی نیز در وضعیت خوشبینانه در نیمه اول سال ۸۸ از خروجی گردشگران ایرانی ۱۴ برابر ارز ورودی گردشگران خارجی برآورد می‌شود که این تراز منفی گردشگری نیز نسبت به سال گذشته رو به افزایش است. وی همچنین درباره آمارهایی که سازمان جهانی جهانگردی درباره وضعیت گردشگری کشورها اعلام می‌کند، گفت: این سازمان، گزارش‌هایی را که مسوولان گردشگری هر کشور درباره وضعیت صنعت گردشگری اعلام می‌کنند، دریافت و ارزیابی و تحلیل می‌کند، بنابراین منبع اصلی ارائه وضعیت گردشگری ایران مسوولان سازمان میراث فرهنگی هستند. اروچی اظهار کرد: تا زمانی که پایگاه آماری مستمری برای وضعیت گردشگری ایران نداشته‌باشیم تفاوت درباره وضعیت مطلوب گردشگری ایران صحیح نیست.

پیش‌بینی نه واقعیت شورای جهانی سفر و گردشگری معمولاً وضعیت صنعت گردشگری کشورها را در بازه‌های زمانی مختلف پیش‌بینی می‌کند. مسوولان این سازمان می‌گویند: عنوان کرده‌اند این اعداد و ارقام، پیش‌بینی است نه واقعیت. بنابراین هر اتفاق سیاسی اقتصادی یا اجتماعی در کشورها موجب می‌شود پیش‌بینی آنها هم تغییر کند. **برنامه‌ریزی‌های ناموفق** بقایی معتقد است طی سال‌های اخیر برنامه‌ریزی‌های خوبی برای توسعه گردشگری داخلی و خارجی در سازمان میراث فرهنگی و گردشگری انجام شده است اما اظهارات هتلداران، کارشناسان گردشگری و آژانس‌داران کشور به عنوان فعالان این صنعت همواره از رکود و کاهش گردشگران ورودی که منشأ رونق گردشگری هر کشور هستند، حکایت می‌کند. از سوی دیگر و با وجود وعده‌های مدیران سازمان میراث فرهنگی درباره توسعه زیرساخت‌های گردشگری و افزایش ورود گردشگران خارجی، خبر از حذف میز ایران در آژانس‌های خارجی به گوش می‌رسد، به طوری که بسیاری از برنامه‌ریزی‌های مورد اشاره رئیس سازمان میراث فرهنگی در بخش گردشگری چندان موفق اجرا نشده و به شکست منجر شده‌اند. به عنوان مثال اجرای طرح‌هایی مانند «توربست با علی‌ویژه»، «ساخت ۳۰ هتل برای بانوان»، «سفرکرات ملایق»، «هزار و یک مسیر گردشگری»، «ساخت هتل‌های بی‌شمار وعده‌داده‌شده توسط اسفندیار رحیم‌پشایی»، «ساخت خدمات رفاهی»، «ساخت هتل‌های هفت‌ستاره» به دلیل عدم پرداخت وام از سوی بانک‌ها یا نبود حمایت‌های وعده داده شده از این پروژه‌ها، «سفرهای ارزان‌قیمت» و مانند آن اکنون به دلیل عدم استقبال گردشگران و سرمایه‌گذاران از آنها متوقف مانده است. دبیر جامعه تورگردانان ایران در این باره می‌گوید: اگر هیچ تلاشی نشود بسیاری از آژانس‌های خارجی میز ایران خود را از دست می‌دهند و این شرایط بازگردان ایران به جاذبه‌های گردشگری ایران با کشورهای دیگر تبادل و توسعه گردشگری با این بسته‌تایم، متعجب نیستند به طوری که در سال هزاران نفر ایرانی به ترکیه و عربستان می‌روند بدون اینکه این گردشگریارای فرستادن گردشگران خود به ایران تعهدی احساس کنند.